

Versopolis
in Cyprus 2023
...by Ideogramma

**Sascha
Garzetti**

**Sascha
Garzetti**

Copyright © 2023 by Sascha Garzetti

All rights reserved. Published by Ideogramma & Armida Publications

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system,
or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical,
photocopying, recording, or otherwise, without permission of the publisher.
For information regarding permission, write to

Ideogramma | nora@ideogramma-cy.com -or- info@lilymichaelides.com

or *Armida Publications Ltd, P.O.Box 27717, 2432 Engomi, Nicosia, Cyprus*
or email: info@armidabooks.com

Armida Publications is a founding member of the Cyprus Publishers Association
and a member of the Independent Publishers Guild (UK),
and a member of the Independent Book Publishers Association (USA)

www.armidabooks.com | Great Literature. One Book At A Time.

Cover artwork and design:
Annie Michaelides
michaelides.architect@gmail.com

Book design and production by Armida Publications

1st edition: November 2023

ISBN-13 (paperback): 978-9925-601-46-2

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

IDEOGRAMMA

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
DEPUTY MINISTRY OF CULTURE

swiss arts council

prohelvetia

Versopolis
in Cyprus 2023
...by Ideogramma

Sascha
Garzetti

ARMIDA

Vielleicht, dass ich dir
einen Brief schriebe.

Du könntest ihn
zur Seite legen

ohne ein Wort
darin zu lesen

bloß nachsehen
wo ich ihn aufgab

und mir sagen
wo ich zu Hause bin.

Ίσως, για σένα
έγραψα ένα γράμμα.

Θα μπορούσες
να το αφήσεις στην άκρη

δίχως να διαβάσεις
καμιά λέξη

απλά να ξανακοιτάξεις
πού το έδωσα

και να μου πεις
πού είμαι στο σπίτι.

Μετάφραση: Σοφία Φωτίου

Der Schnee fällt

der Landschaft auf den Mund,
macht alles still.

Wie ihr kleiner werdet,
jede in ihren Schlaf versunken,
und eine weiß

von der anderen nichts.
Die Krähe draußen auf dem Geländer.
Du im Krankenbett.

Später wird eine
den Tod davontragen
und eine wird unsagbar leicht.

Το χιόνι πέφτει

στο τοπίο πάνω στο στόμα,
κάνει τα πάντα ήσυχα.

Πώς μεγαλώνεις,
όλοι έχασαν τον ύπνο τους,
και ο ένας δεν ξέρει

τίποτε από τον άλλον.
Το κοράκι έξω στο κιγκλίδωμα.
Εσύ στο κρεβάτι του πόνου.

Αργότερα κάποιος
μεταφέρει τον θάνατο
και κάποιος άλλος γίνεται απροσδόκητα ελαφρύς.

Μετάφραση: Σοφία Φωτίου

Der Hund meiner Eltern steht in den Margeriten,

trägt die geborstene Feige
in der Schnauze, wie eine Blume
liegt sie zwischen den Zähnen,
zeichnet ihm
ein zartes Gesicht.

Hinter dem Haus wächst Mutters Feigenbaum
an der Fassade, die Zweige fächern
sich auf über dem Balkon,
die dunklen Früchte
tragen aus der Erinnerung,
was sie tragen können.

Einmal schlug der Vater meines Schulfreundes
den Sohn mit der flachen Hand.
Ich wartete und sah, wie die Wange sich verfärbte,
ihre Farbe suchte, schloss die Augen,
bis die Kufen des Schaukelpferdes
wieder stillstanden.

Το σκυλί των γονιών μου είναι στις μαργαρίτες,
φέρει το σπασμένο σύκο
στο ρύγχος, σαν λουλούδι
βρίσκεται ανάμεσα στα δόντια του,
τον τραβάει
ένα μαλακό πρόσωπο.

Πίσω από το σπίτι μεγαλώνει η συκιά της μητέρας
στην πρόσοψη, τα κλαδιά σκαρφαλώνουν
πάνω από το μπαλκόνι,
τα σκούρα φρούτα
μεταφέρουν από τη μνήμη,
ό,τι μπορούν να μεταφέρουν.

Μια φορά χτύπησε ο πατέρας του συμμαθητή μου
το γιο με το επίπεδο χέρι.
Εγώ περίμενα και είδα, πώς αποχρωματίστηκε το μάγουλο,
έψαξε το χρώμα του, έκλεισε τα μάτια,
μέχρι που οι στροφές από το κουνιστό άλογο
πάλι σταμάτησαν.

Μετάφραση: Σοφία Φωτίου

Paris, Notre-Dame

Es fällt aus dem Takt,
von der Hand des Vaters,
kniet sich hin
nach einem Kiesel,
nach einem zweiten,
beugt sich vor
über das Wasser
zwischen Pflastersteinen,
erblickt darin nicht
die Fratzen der Wasserspeier
am Rand der Balustrade,
der Spiegel zu klein,
sein Gesicht
ein Abbild fast,
sieht hinab
wie in einen Brunnenschacht,
darin grast eine Herde
weißer Kühe,
sieht allein,
wie sie davonsteigen,
sobald es ein Steinchen
fallen lässt
und ein zweites.

Παρίσι, Νοτρ Νταμ

Βγαίνει από το βήμα,
από το χέρι του πατέρα,
γονατίζει κάτω
μετά από ένα βότσαλο,
μετά από ένα δεύτερο,
έσκυψε μπρος
πάνω από το νερό
ανάμεσα σε πέτρες,
δεν βλέπει εκεί
τις γκριμάτσες των γκαργκόιλ
στην άκρη του κιγκλιδώματος
ο καθρέπτης είναι πολύ μικρός,
το πρόσωπό του
σχεδόν μια εικόνα,
κοιτάζει προς τα κάτω
όπως σε ένα φρεάτιο,
όπου βόσκει ένα κοπάδι από
λευκές αγελάδες,
βλέπει μόνος του,
πως κατεβαίνουν,
όταν αφήνει να πέσει
ένα πετραδάκι
και ένα δεύτερο

Μετάφραση: Σοφία Φωτίου

Großvater aß nur noch Eis,
bevor er starb.

Am Ende seines Lebens
reichte der Hunger für zwei.

So deuteten wir die Geste,
zwei Finger, die er hob.

Vielleicht schrieb er sich
nur in die Luft.

Der Tod kam am ersten Mai,
an einem Mittwoch.

Wie lange er an seinem Bett saß,
wissen wir nicht.

Großvater verschwieg den Besuch,
bis er einschlief.

Und wir dachten, sein Lächeln
gälte uns.

Ο παππούς έφαγε μόνο παγωτό,
πριν πεθάνει.

Στο τέλος της ζωής του
είχε πείνα για δύο

Έτσι ερμήνευσα τη χειρονομία,
δύο δάχτυλα, που σήκωσε

Ίσως έγραψε τον εαυτό του
στον αέρα.

Ο θάνατος ήρθε την Πρωτομαγιά,
μια Τετάρτη.

Πόσο χρόνο ήταν στο κρεβάτι του,
δεν γνωρίζουμε.

Ο παππούς απέκρυψε την επίσκεψη,
μέχρι που πέθανε.

Και νομίζαμε, το χαμόγελό του
θα είναι και δικό μας.

Μετάφραση: Σοφία Φωτίου

Schnee liegt in den Hängen

wie eine Herde Schafe
birgt das Licht aus dem Winter.

Sehe die Maulwurfshügel
auf den Feldern
aufgeworfen gegen die Kälte

sehe vor unseren Mündern
den Hauch aufsteigen
und Wörter, die hindurchschlüpfen

die von der Kindheit erzählen
wie von einem Ort
an dem ich lange nicht war.

Χιόνι σκεπάζει την πλαγιά
σαν κοπάδι με πρόβατα
που φυγαδεύουν το φως του χειμώνα.

Κοίτα τα χωμάτινα ψηλώματα
στα χωράφια
πώς σκορπίστηκαν στον παγετό.

Κοίτα μπροστά στο στόμα μας
την άχνα της ανάσας μας
τις λέξεις που γλιστρούν

και μιλούν τα παιδικά μας χρόνια
σαν να ήταν τόπος
που έχω να δω καιρό.

Μετάφραση: Δέσποινα Πυρκεττή

Wir sind kleine Gewichte
auf der Welt
sagst du.

Machen es uns
so schwer
wie wir gern wären.

Είμαστε

λες

βάρη μικρά πάνω στον κόσμο.

Το πόσο

μας βαραίνει

είναι το βάρος που θα θέλαμε να είχαμε.

Μετάφραση: Δέσποινα Πυρκεττή

Vielleicht ging ein Summen

durch dein Herzskelett
wie an der Schnur gezogen.

Ich lege die Hand auf die Brust
Jahre später, ein Herzschlag
als hätte einer einen Brief eingeworfen.

Zwischen geborgten Erinnerungen
verlaufen fein gespannte Netze
darin Zeilen, die ich zeitlebens

nicht schreiben werde
die aufscheinen in fremden Sätzen
hasenherzig, zag.

Μπορεί ένα βουητό να διαπεράσει
τον σκελετό της καρδιάς σου
σαν να'ναι δεμένο με νήμα.

Ακουμπώ το χέρι στο στήθος μου
χρόνια μετά, ένας παλμός
σαν να'χε ρίξει κάποιος μέσα γράμμα.

Μες σε δανεικές αναμνήσεις
κυλούν λεπτοϋφαντα δίχτυα
αράδες μέσα τους, που δεν

θα γράψω σ' αυτή τη ζωή
εμφανίζονται σε ξένες προτάσεις
με τον φόβο μέσα τους, συνεσταλμένες.

Μετάφραση: Δέσποινα Πυρκεττή

Ich schreibe, klopfe
mit Wörtern an eine Tür,
von der ich nicht weiß,
ob es sie gibt,
suche drinnen, draußen,
nach einer Stimme
für die Nacht,
bevor sie eine findet
für mich.

Γράφω, χτυπώ

με λέξεις μια πόρτα,
που δεν ξέρω
αν υπάρχει,
ψάχνοντας εντός, εκτός,
για μια φωνή
για τη νύχτα
πριν να βρει η νύχτα μια φωνή
για μένα.

Μετάφραση: Δέσποινα Πυρκεττή

Wir reden, keinen Mund für die Sprache,
die aufscheint hinter den Scheiben,
den Mund nur für den anderen.

Das Rattern über unverschweißte Zeilen,
gegen meine Rippen, deine,
stottert das Herz.

Wie auf Versen trug es mich
als Kind über Grenzen,
manchmal lag das Land am Meer,

manchmal tief im Schlaf,
wo ich ankam, kam ich von weit her,
ich war ein Summen im Eisen.

Es knistert aus der Lautsprecherrose
und wir können ankommen
an jedem Ort, den es gibt oder nicht.

Μιλάμε, χωρίς στόμα για τη γλώσσα
που φέγγει πίσω απ' τα παντζούρια,
στόμα μόνο για τον άλλο.

Κροτάλισμα πάνω από ασύμπτωτες γραμμές,
πάνω στα πλευρά μου, στα δικά σου,
ψευδίζει μέσα στην καρδιά.

Σαν στίχος, με σήκωσε
παιδί πάνω από σύνορα,
κάποιες φορές η γη ήταν πάνω στη θάλασσα.

Άλλες φορές σε βαθύ ύπνο,
εκεί όπου έφτασα, ήρθα από μακριά,
ήμουν κλαγγή στο σίδερο.

Ανέβηκε ρόχθος απ' το μεγάφωνο
και μπορέσαμε να φτάσουμε
σε κάθε τόπο που ήταν ή δεν ήταν.

Μετάφραση: Δέσποινα Πυρκεττή

Maybe i'll

write you a letter.

So you could lay
it aside

without reading
a word

checking only where
i've sent it from

to tell me
where i'm at home.

My parents' dog stands in the daisies,
carrying the crushed fig
in its muzzle like a flower
holding this between its teeth
it casts a
tender mien.

Behind the house mother's fig tree grows
on the façade, the branches fanned
out across the balcony,
the dark fruits
bearing from memory
what they can.

Once my schoolmate's father
struck his son with open hand.
I waited and watched how his cheek colored,
seeking its tone, closed my eyes,
until the skidders on the rocking horse
stood still again.

Paris, Notre-Dame

Falling out of step,
away from father's hand,
kneeling down
to a pebble
to another one,
bending
over the water
between cobblestones,
not noticing within
the gargoyles' grimacing
on the edge of the balustrade,
the mirror too small
face
almost a likeness
looking downward
as if into a well,
in which a herd
of white cattle grazes,
watching alone
how they flee
as soon as a pebble
drops
and then another one.

Snow falls upon

the mouth of the landscape
rendering all still.

How you become smaller
all sunken in your slumber
one knowing

nothing of the other.
The crows outside on the railing
You in the sick bed.

Later one will
carry death away
The other becoming unspeakably light.

Grandfather only ate ice
before he died.

By the end of his life
his hunger sufficed for two.

That's how we interpreted his gesture,
the two fingers that he raised.

Maybe he was only
writing himself in the air.

Death came on the First of May,
a Wednesday.

How long he sat at grandfather's bed,
we do not know.

Grandfather concealed his visitor
until he fell asleep.

And we thought he
smiled for us.

Snow blankets the hillside

like a herd of sheep
harboring the winter light.

See the molehills
in the fields
thrown up against the cold

see before our mouths
our rising breath
and the words slipping through

speaking of childhood
like a place
i haven't been in a long time.

We are tiny weights
upon the world
you say.

Making it
as heavy for us
as we wish we would be.

Maybe a humming passes
through the skeleton of your heart
like pulled along a string.

I lay a hand on my breast
years later, a heartbeat
as though someone had thrown a letter in.

Between borrowed memories
run finely cast nets
lines within them, i won't

write in this lifetime
they appear in foreign sentences
lily-livered, shy.

I write, knock

with words upon a door,
that i don't know
exists,
searching within, without,
for a voice
for the night
before it finds a voice
for me.

We speak, no mouth for the language
shining from behind the windowpanes,
mouth only for the other.

The rattling over unfused lines,
against my ribs, yours,
stutters the heart.

Like verse, it carried me
as a child over frontiers,
sometimes the land was on the sea,

Sometimes deep in slumber,
where i arrived, i came from afar,
i was a humming in the iron.

Crackling from the loudspeaker rose
and we could arrive
at every place there was or there was not.

*All poems from the Versopolis Platform,
Translation into English: Jon Cho-Polizzi*

Sascha Garzetti

<i>Vielleicht, dass ich dir...</i>	6
<i>Ίσως, για σένα...</i>	7
<i>Der Schnee fällt...</i>	8
<i>Το χιόνι πέφτει...</i>	9
<i>Der Hund meiner Eltern steht in den Margeriten...</i>	10
<i>Το σκυλί των γονιών μου είναι στις μαργαρίτες...</i>	11
<i>Es fällt aus dem Takt...</i>	12
<i>Βγαίνει από το βήμα...</i>	13
<i>Großvater aß nur noch Eis...</i>	14
<i>Ο παππούς έφαγε μόνο παγωτό...</i>	15
<i>Schnee liegt in den Hängen...</i>	16
<i>Χιόνι σκεπάζει την πλαγιά...</i>	17
<i>Wir sind kleine Gewichte...</i>	18
<i>Είμαστε...</i>	19
<i>Vielleicht ging ein Summen...</i>	20
<i>Μπορεί ένα βουητό να διαπεράσει...</i>	21
<i>Ich schreibe, klopf...</i>	22
<i>Γράφω, χτυπώ...</i>	23
<i>Wir reden, keinen Mund für die Sprache...</i>	24
<i>Μιλάμε, χωρίς στόμα για τη γλώσσα...</i>	25
<i>Maybe i'll...</i>	26
<i>My parents' dog stands in the daisies...</i>	27
<i>Falling out of step...</i>	28
<i>Snow falls upon...</i>	29
<i>Grandfather only ate ice...</i>	30
<i>Snow blankets the hillside...</i>	31
<i>We are tiny weights...</i>	32
<i>Maybe a humming passes...</i>	33
<i>I write, knock...</i>	34
<i>We speak, no mouth for the language...</i>	35
<i>About the author</i>	37

Sascha Garzetti was born in 1986. He studied German, History and Scandinavian Literature at the University of Zurich. Today he teaches German at a Secondary High School and Creative Writing at a Community College. Some cycles of poems have been translated into English, Spanish, Greek, Ukrainian, Russian and Bosnian.

Garzetti also runs writing workshops for young adults. He is part of the Project "Einsames Begräbnis", where authors write poems for people who have died lonely and recite them at their funeral. In 2022 he received a grant for a current manuscript. Most recently, the volume of poetry "Mund und Amselfloh" was published (Wolfbach Verlag Zurich, 2018)

Publications:

- Vom Heranwachsen der Sterne, Wolfbach Verlag 2010
- Gespräch in der Manteltasche, Edition Isele 2012
- Und die Häuser fallen nicht um, Wolfbach Verlag 2015
- Mund und Amselfloh, Wolfbach Verlag 2018

Awards:

- Werkbeitrag des Aargauer Kuratoriums 2009
- Heinz-Weder-Anerkennungspreis für Lyrik 2011
- Lektoratsbeitrag des Aargauer Kuratoriums 2016
- Werkbeitrag des Aargauer Kuratoriums 2022

Versopolis in Cyprus 2023

...by Ideogramma

ISBN 978-9925-601-46-2

ARMIDA BOOKS

Great Literature | One book at a time

www.armidabooks.com

9 789925 601462 >